

شال

آمال ملک آمی

~~آمال ملک آمی~~

آن ناما فساک کو رفتو شن ناصل او زدایا
گوزل کو لشی کو قزی خالقدس با کاده.

سراق، سپاه کو زدایا نازدین،
گوزل کی آسادی آمر ما عاج قیم،

دیس گلیخ، رکوزه لکلهه ماتا،
دو بوب پلی ریسا کو زدای دولا آیی؟

مند سانسرا آجا بیس رودنستان،
ساحل ریخته باور ویه جولماه،

ب لست بویون هنیه سر رفا قیام بشی
گوزل، هیچ غریل کولله کا بیشی.

گوزل شوهد سیان غیر خاره
خیل غیت لیم منیه سوییدر زناده.

منیه کوزه لکلهه سویانی پلیم ره،
آیرا همه میله لیخ شری زاده بولماز،

کو رهم بارقا دروب جانلند رحافی،
اوی باعثله بار دیمه انج کیجانی؟...

مسوک کوزل برده نکنیز ایقنه،
داغنیه ایکریسیه دوکه آیی خینه،

سچرا دیب اول کو میشوندیه صاصه،
صدمه زاده جانله بیه چفوندر او حینه.

با غیله ایکریساده ایچ بوده داده،
هر آغاج سعد، یاریاق، هصر بیار داده،

اوی که مشینه غاره ای او وار که بین،
کو رسکله کرد دیس او رادیب الیم.

۴۷

سی دیاغتی آن بمنهون کو زدای دمنهون آق،
سی دیق اقیم سرچ دو و بله مهیه،
داغا حق سک خونس با ماریه،
دا شکا همه مزینی ایلریه.
پارهلا بار کو رسکه مکی کو زدای کمی،
چوک ده را آلتاریه، خالماز دوره کمی،
که شیخ خونه کو زدای سنه ریاح ادہ بیه،
کو موقی دو بلوکله رینه بیه کو بیه بیه!

(بینده ده با رسکه بله کو رسک باهادر،
یاغتا پرده بولان هو شفاره اهادر،
که را بایغه)

کو لیم سلما قاتیه ای ایون تاکلهه،
آسیکر شیخ قیمه بیل کلهه،
کو سلما باشی خولهه، خولهه ای ایونه،
داغا حق نه ای خیه ای زبلهه راشه،
ایلسا کو زدای بیت داغنل اته که،
دیکه ما کند اول ای ایکی بیکیه که تلهه،

غایب غایب آیا غونس با رانسک،
دو بچاق بیوب الیه او زاتریه او شوک،
ایه شکل سک کو زدای بایس بیکلهه،
دا شک آیا غیه غنیده غافی دوکلهه،
کو زن غاره لکه ایه آیلنه بیش،
کریکلهه ایلر و دن کو زیانش ...

(یقلازدان او زال او برومه کافیش)
کو رسکله کرد داده کو زنگی کس سههه قافیه،
که ریانهه مخ

خره نیاهه ای سههه کیلیب،

هاؤ و خیه ایه او لانه لیه ایه،

کو کونهه غر جایم ای ای ایه ایه،
کو کیه ریهه باعنه سهیمیه او ایه،

بیم ادون کی بایاره
۱۹۶۲